

ZELENI MARKETING PROIZVODOV - OKOLJSKE IZJAVE, DEKLARACIJE IN NALEPKE

Od prvih začetkov v poznih sedemdesetih prejšnjega stoletja se na proizvodih vse pogosteje pojavljajo izjave, nalepke in/ali deklaracije, ki želijo potrošnika obvestiti o okoljskih lastnostih proizvoda. Te izjave, nalepke in/ali deklaracije lahko temeljijo na:

- lastni trditvi ali
- trditvi, ki je potrjena/certificirana s tretje, neodvisne strani.

V seriji standardov ISO 14000, se je izoblikovalo več standardov, ki podajajo smernice k neoporečnemu in verodostojnemu okoljskemu označevanju proizvodov. To so:

SIST EN ISO 14020:2002

Okoljske označbe in deklaracije - Splošna načela. Standard uokvirja devet osnovnih načel, ki se nanašajo na različne vrste okoljskih nalepk in deklaracij, pri čemer ne določa specifičnih zahtev;

SIST EN ISO 14021:2002

Okoljske označbe in deklaracije - Okoljsko samodeklariranje (okoljsko označevanje II. vrste). Standard definira najpogostejše izjave, določa smernice pri uporabi označb z mobiusovo zanko, ter predlaga metodologije za preizkušanje resničnosti izjav.

Informacija je pripravljena v okviru aktivnosti mednarodnega projekta GREEN, v katerem sodeluje tudi GZS.

SIST EN ISO 14024:2002

Okoljske označbe in deklaracije - Okoljsko označevanje I. vrste - Načela in postopki. Standard določa postopke za vzpostavitev in izvajanje programa okoljskega označevanja I. vrste. Med programe »prvovrstnega« označevanje se uvršča evropski Eco-label. Programi označevanja I. vrste vključujejo postopek certifikacije, kjer se preverjajo lastnosti proizvoda z vnaprej določenim nizom meril. Standard podaja smernice za razvoj teh okoljskih meril in ugotavljanja skladnosti. Standard določa sisteme in postopke, ki jim morajo slediti preveritelji, ki ugotavljajo skladnost za podelitev okoljskih znakov.

SIST EN ISO 14025:2010

Okoljske označbe in deklaracije - Okoljsko označevanje III. vrste - Načela in postopki. Določa obliko za poročanje o okoljskih vidikih življenjskega kroga proizvoda s številčnimi vrednostmi (o okoljskih obremenitvah, porabi energije, nastalih emisijah itd). Opisuje obliko deklaracij in označb, ki se pošiljajo prvenstveno med podjetij (B2B). Slednje zahtevajo neodvisno preveritev podatkov, pri čemer ni predpisana certifikacija, za razliko od tovrstnih deklaracij, ki so namenjene potrošnikom (B2C), ki morajo biti certificirane s tretje strani.

29.3.2011: GZS, dvorana A Prepoznamo in spodbujamo energetske odličnosti: obveznosti, pristopi in prednosti

Služba za varstvo okolja, Zbornica kmetijskih in živilskih podjetij in Zbornica gradbeništva in industrije gradbenega materiala bodo v letošnjem letu pripravile niz dogodkov na temo okoljskega marketinga proizvodov. Vljudno vas vabimo na našo prvo konferenco!

http://www.gzs.si/slo/storitve/varstvo_okolja/53660

mimogrede

Koristne informacije, ki jih za vas pripravlja GZS

ZELENI MARKETING PROIZVODOV

